

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 55 af 13. April 1894 indeholdende Bestemmelser om Politiet paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5841; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 271).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Effersøe: Ogsaa dette Lovforslag kan jeg tiltræde og anbefale til velvillig og hurtig Behandling. Lagtinget har i de 3 sidste ordinære Samlinger behandlet Spørgsmaalet om Politivedtægter og i Forbindelse dermed Spørgsmaalet om Ændringer i Loven af 1894 om Politiet paa Færøerne. Lovforslaget er et Resultat af Forhandlinger mellem Justitsministeren og Lagtinget, som har ført til Enighed i det væsentlige. Jeg har sammenholdt de i Bemærkningerne til Lovforslaget ommeldte af Ministeren foretagne enkelte formelle Ændringer i Lagtingets Forslag med dette og finder intet at indvende herimod, lige saa lidt som jeg har noget at indvende mod den i Bemærkningerne ommeldte og motiverede Udeladelse af Lagtingets Forslag om at fastsætte et Størstebeløb for Bøder efter Lovens § 5.

Josiassen: Ogsaa dette Lovforslag skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale til hurtig Gennemførelse. Der er dog et enkelt Spørgsmaal, jeg ønsker fuld Klarhed over. Det fremgaar af Bemærkningerne, at man i Forbindelse med dette Lovforslag fra Lagtingets Side har fremsat nogle Betragtninger, idet der i Bemærkningerne staar:

„I Forbindelse hermed har Lagtinget indstillet, at Bestemmelserne i Lovens § 5, 1ste Stykke, 2det Punktum, og § 13, sidste Stykke, vedrørende Forseelser begaaede af Børn mellem 10 og 15 Aar søges ophævede . . .“

For at være fuldkommen klar over Stillingen ønsker jeg, at den højtærede Justitsminister vil besvare et Spørgsmaal. I den bestaaende Lovs § 5, 1ste Stykke, hedder det:

„Forseelser mod Vedtægterne straffes med Bøder indtil 100 Kr. Børn over 10 Aar og under 15 Aar, som tidligere, efter at have fyldt det 10de Aar, have gjort sig skyldige i en saadan Forseelse eller have udvist en særdeles vanartig Adfærd, straffes med Ris, dog ikke over 15 Slag, og i øvrigt under Lagttagelse af almindelig

borgerlig Straffelovs § 29 eller med simpelt Fængsel indtil 8 Dage.“
Og i § 13, sidste Stykke, hedder det:

„Sager mod Børn mellem 10 og 15 Aar kunne, naar Dommeren finder, at Omstændighederne tale for saadan Afgørelse, slutes med, at Forældre eller de, som træde Barnet i deres Sted, til Retsprotokollen erklære sig villige til at tildele Barnet en legemlig Revselse i Hjemmet, hvortil efter Omstændighederne kan føjes den Betingelse, at Revselsen bliver at tildele under Tilsyn af en ved Politiet ansat. Paa Begæring af Forældre eller dem, som træde Barnet i deres Sted, vil Legemsstraf overhovedet altid være at eksekvere i dets Hjembygd.“

Disse barbariske Straffe anvendes antagelig ikke paa Færøerne, men selv om der henvises til en Ændring i en Lov af 1. April 1911, synes jeg ikke, det fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed, at disse Straffe er ophævet. Det er dette Spørgsmaal, jeg ønsker Klarhed over. Det kan dog ikke være Meningen at opretholde saadanne Straffemetoder deroppe.

Godskesen: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Rasmus Rasmussen: Medens Forholdet paa Færøerne paa det Omraade, der her er Tale om, har været det, at hver Bykommune kunde have sin egen Politivedtægt, har Lagtinget ved enstemmig Beslutning tilkendegivet, at det ønsker Forholdet omformet derhen, at der kommer til at gælde en fælles Politivedtægt udenfor Byen Thorshavn, og da vi fra mit Partis Side nærer den største Sympati med, at Færøerne faar deres Selvstyre respekteret, hvor de efter de bestaaende Love med Rette har Krav paa det, kan vi selvfølgelig ikke andet end billige det foreliggende Lovforslag og ønske det hurtigt ophøjet til Lov.

Patursson: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): Paa den til mig rettede Forespørgsel skal jeg tillade mig at svare, at § 2 i Lovforslaget udtrykkelig bestemmer, at Lov af 13. April 1894 § 5, 1ste Stykke, 2det Punktum, og § 13, sidste Stykke, ophæves, det vil sige, at de af det ærede Medlem omtalte og som „barbariske“ betegnede Straffe ophæves.